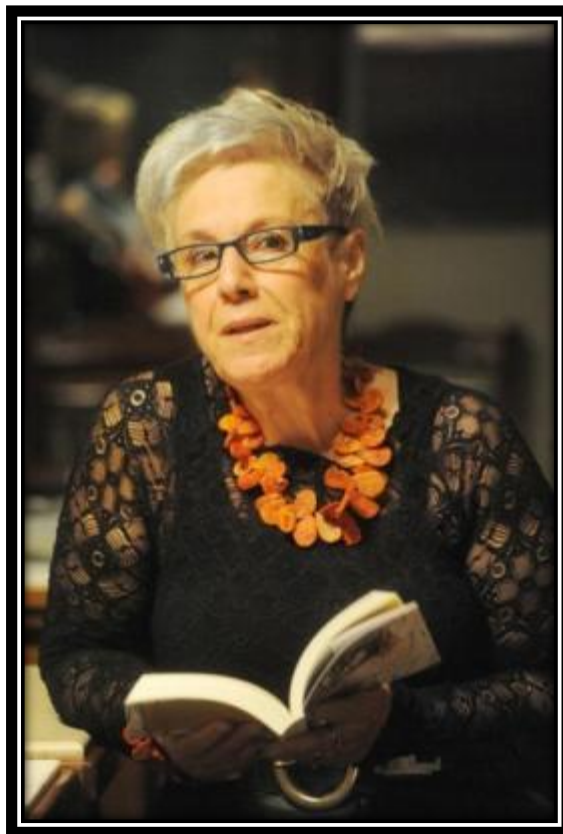

Η εξαιρετική συγγραφέας και βραβευμένη μεταφράστρια Κώστια Κοντολέων είχε την καλοσύνη να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο των «Φίλων Της Λογοτεχνίας», ενώ το πρόσφατο, έκτο βιβλίο της «Μέσα από τις Ζωές των Άλλων» κυκλοφόρησε πριν από λίγο καιρό από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Δικές της μεταφράσεις όπως η εξαιρετική «Τριλογία Του Κόσμου» του Φίλιπ Πούλμαν και άλλα έργα του, η ανεπανάληπτη «Κλέφτρα Των Βιβλίων» του Μάρκουσ Ζούσακ, αλλά και πάρα πολλά άλλα αξιόλογα βιβλία τα έχουμε πραγματικά απολαύσει, ενώ έχει κερδίσει σημαντικές εγχώριες και διεθνείς διακρίσεις για το συνολικό μεταφραστικό της έργο. Την ευχαριστώ θερμά για το χρόνο που διέθεσε για τη συνέντευξη αυτή, της εύχομαι καλή επιτυχία στο νέο της μυθιστόρημα και σας προσκαλώ να την διαβάσετε ώστε να γνωρίσετε κι εσείς λίγο καλύτερα την Κώστια Κοντολέων!

1) Αγαπητή κ. Κοντολέων, μας έχετε ήδη χαρίσει δύο εξαιρετικά μυθιστορήματα αν δεν απατώμαι, καθώς και αξιόλογο μεταφραστικό έργο, με πιο πρόσφατο το μυθιστόρημά σας που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός με τίτλο «Μέσα Απ' Τις Ζωές Των Άλλων». Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Το «Μέσα από τις Ζωές των Άλλων» είναι το έκτο βιβλίο μου. Έχουν προηγηθεί τρία μυθιστορήματα «Τα χρόνια του Δράκου», «Το Χάρτινο Σπέρμα», «Φεύγω» μια συλλογή διηγημάτων «Σιγανά, σιγανά πατώ τη γη» και ένα εφηβικό «Το κίτρινο φουστάνι». Τώρα σας μπουέ στον πυρήνα της ερώτησης σας. Διάβαζα λογοτεχνία από μικρή ηλικία και με μάγευε όλη αυτή η ατμόσφαιρα που κρυβόταν μέσα στις σελίδες των βιβλίων όπως και οι ήρωες τους που με τα λόγια και τις πράξεις τους μ' έκαναν να σκέφτομαι βαθύτερα και να προβληματίζομαι. Έτσι ήρθε η στιγμή που αποφάσισα να δοκιμαστώ κι εγώ στον κόσμο της λογοτεχνίας με την ελπίδα πως θα μπορούσα να τον κατακτήσω.

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και κάθε χαρακτήρα και πόσο δύσκολο είναι να συγκεντρώσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, όταν αυτές απαιτούνται, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας;

Η έμπνευση έρχεται και με επισκέπτεται συχνά απροσκάλεστη, το αν θα της ανοίξω την πόρτα να μπει, θα εξαρτηθεί από το πόσο ελκυστική θα είναι για μένα κι αν θα μπορέσουμε να πορευτούμε αντάμα. Όταν αυτό συμβεί ξεκινάει για μένα το ταξίδι, ένα ταξίδι με πολλούς σταθμούς από όπου ανασύρονται μνήμες, προσωπικές εμπειρίες, κουβέντες και

πράξεις αποθηκευμένες σε μια πορεία ζωής όπου σαν σφουγγάρι απορροφούσα τα πάντα γύρω μου. Κι έρχεται η στιγμή να το σφίξω αυτό το σφουγγάρι και να μαζέψω τους θησαυρούς που κρύβονται μέσα του. Είμαι εμμονικός παρατηρητής του κόσμου που με περιβάλλει κι αυτός με τροφοδοτεί με τις απαραίτητες πληροφορίες που θα μετουσιωθούν σε πρόσωπα και πράξεις. Δεν έχω γράψει ιστορικό μυθιστόρημα αλλά οι ήρωες μου ζουν και επηρεάζονται από τα ιστορικά γεγονότα της εποχής τους.

3) Συνήθως, οι περισσότεροι συγγραφείς έχουν σπουδάσει κάποιο αντικείμενο, είτε ασκούν ως επάγγελμα κάτι εντελώς διαφορετικό από την συγγραφική τους ιδιότητα. Θα θέλατε να μας μιλήσετε σχετικά με αυτό και να μας πείτε πόσο αρμονικός είναι ο συνδυασμός όλων αυτών και κατά πόσο αλληλοεπηρεάζονται οι δικές σας επιμέρους ιδιότητές;

Το συγγραφικό ταλέντο δεν είναι απαραίτητα συμβατό με την επαγγελματική ιδιότητα του συγγραφέα. Ωστόσο, πιστεύω πως κάθε συγγραφέας αντλεί από παντού ερεθίσματα στη ζωή του, ακόμη και αν η επαγγελματική του ιδιότητα, ως έννοια βιοπορισμού, απέχει παρασάγγας από το ζητούμενο της λογοτεχνίας. Εγώ έχω την τύχη, να συνδυάζω αρμονικά και τις δυο μου ιδιότητες, η επαγγελματική μου ενασχόληση με την μετάφραση με έχει οδηγήσει στους κόσμους που άλλοι συγγραφείς έστησαν, γνώρισα από κοντά τους ήρωες τους, συμφιλιώθηκα μαζί τους αλλά και εναντιώθηκα σε κάποιες πράξεις τους, όμως ήταν, είναι και θα είναι για μένα μια ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ στα βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Πόσο εύκολο, ή επώδυνο ήταν αυτό και πόσο εφικτή ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά;

Είναι αναπόφευκτο για έναν συγγραφέα να χρησιμοποιήσει προσωπικά του βιώματα στο έργο του. Ακόμα κι αυτοί που επινοούν ιστορίες ξένες ως προς την ζωή τους, το περιβάλλον τους, ή την χώρα τους. Πιστεύω πως σε κάποιον από τους ήρωες τους έχουν επιμελώς "κρυφτεί". Το βίωμα είναι εξαιρετικά δυνατό για να το αγνοήσει κανείς. Είναι πραγματικά επώδυνο να πατάς πάνω στην ζωή σου για να φτιάξεις πρόσωπα και καταστάσεις στο μυθιστόρημα σου, που να αποτυπώνουν τις ιδεοληψίες και τα πιστεύω σου εξομολογητικά στον αναγνώστη σου. Ωστόσο, όσο πιο αντικειμενικά γίνει αυτό τόσο και πιο κερδισμένη θα βγει η λογοτεχνία.

5) Στα βιβλία σας έχετε καταπιαστεί με πολλά και διαφορετικά θέματα, ενώ κυρίαρχο ρόλο παίζει το κοινωνικό στοιχείο. Θεωρείτε, ίσως, ότι η ζωή αποτελεί μια σημαντική και ανεξάντλητη "πηγή ιδεών" για έναν συγγραφέα, αφού συχνά μπορεί να ξεπεράσει και την πιο ζωηρή φαντασία;

Ναι, μου αρέσει να προβληματίζομαι πάνω σε διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και ναι, επειδή είμαι κοινωνικό ον, με ενδιαφέρει ιδιαίτερα η καταβύθιση μου στις ζωές των άλλων, από αυτές αντλώ το υλικό που αργότερα θα πάρει σάρκα και οστά στα δικά μου πονήματα. Πραγματικά η ζωή είναι μια ανεξάντλητη "πηγή ιδεών" και όσο κι αν αντλεί κανείς από

αυτήν ποτέ δεν στερεώνει. Έχουμε δει να συμβαίνουν πράγματα και θαύματα που όχι μόνο ξεπερνούν και την πιο ζωντανή φαντασία μας αλλά και ακυρώνουν όσα μέχρι τότε θεωρούσαμε δεδομένα.

6) Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο, η φαντασία και οι εμπειρίες του συγγραφέα;

Αν είναι επιστημονική διατριβή, σίγουρα είναι απαραίτητο το επιστημονικό υπόβαθρο. Όμως στην λογοτεχνία για μένα είναι κυρίαρχο το ταλέντο, έμφυτο ή αποκτημένο από την μακροχρόνια ενασχόληση μαζί της, είτε μέσα από ανεξάντλητα διαβάσματα ή ασκήσεις επί χάρτου. Πάντως το ταλέντο είναι καθοριστικό όπως και η επαρκής γνώση της γλώσσας, μαζί με την φαντασία και τις εμπειρίες του ένας ταλαντούχος συγγραφέας μπορεί να κάνει θαύματα.

7) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Το πότε μας "επισκέπτεται" η συγγραφική έμπνευση ποικίλει από συγγραφέα σε συγγραφέα. Υπάρχουν εκείνοι που κάθονται ώρες μπροστά από μια κόλλα χαρτί ή την οθόνη του υπολογιστή τους, περιμένοντας την να έρθει. Υπάρχουν κι εκείνοι που τους αρέσει να γράφουν την νύχτα, ή πολύ πρωί, άλλοι που απομονώνονται στα ενδότερα του σπιτιού τους κι άλλοι που θέλουν να βρίσκονται ανάμεσα σε κόσμο και να παρατηρούν αδιάκοπα. Εγώ γράφω όταν η έμπνευση έρχεται από μόνη της να με σκουντήσει και τότε ξέρω πως έχει έρθει η ώρα να με κατακλύσει.

8) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο γνώμη και αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα την άποψη κάποιου οικείου σας προσώπου του οποίου την κρίση εμπιστεύεστε;

Κάθε συγγραφέας είναι φυσικό να έχει την προσωπική του άποψη γι' αυτό που έχει γράψει, αλλά θα πρέπει να είναι και ανοικτός στην άποψη ανθρώπων που τους εμπιστεύεται για την κρίση τους πρωταρχικά, αλλά και για την ειλικρίνεια και αντικειμενικότητα τους. Εγώ είμαι ευλογημένη να έχω πλάι μου, έναν σύντροφο που όχι μόνο εμπιστεύομαι την κρίση του αλλά και την επιζητώ, η πολύχρονη εμπειρία του μέσα από την συγγραφή είναι για μένα πολύτιμη βοήθεια.

9) Από τα μυθιστορήματά σας ξεχωρίζετε κάποιο, στο οποίο ίσως έχετε μεγαλύτερη αδυναμία και γιατί; Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για τα βιβλία σας και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" του καθενός;

Ξέρετε, για μια μάνα είναι δύσκολο να ξεχωρίσει τα παιδιά της, αλλά αν ντε και καλά θα πρέπει να το κάνει χωρίς να αδικήσει τα άλλα, θα έμπαινα στον πειρασμό να πω, πως έχω μεγαλύτερη αδυναμία στα διηγήματα μου, δηλαδή στο «Σιγανά, σιγανά πατώ τη γη» και μη γελάσετε γι' αυτό που θα πω, αλλά το θεωρώ μεταφυσικό βιβλίο. Αφού κατάφερα να αποτυπώσω τους πόθους και τα όνειρα των Ελλήνων της Μικρασίας, από τους προγόνους τους ως την δεύτερη γενιά προσφύγων στην Ελλάδα. Εγώ, μια μη Μικρασιάτισσα, μπήκα μέσα στην ψυχή τους και τους έδωσα ζωή τέτοια όπως πραγματικά την βίωναν και στην γενέθλια γη, στον ξεριζωμό τους, και την εγκατάσταση τους σε μια μητριά πατρίδα. «Τα Χρόνια του Δράκου» είναι η αποτύπωση της ζωής των απλών ανθρώπων, σε μια Αθήνα που είχε περάσει τα χίλια μύρια, μέσα από Κατοχές και Εμφυλίους και προσπαθούσε να σταθεί στα πόδια της. «Το Χάρτινο Σπέρμα» είναι η αναδρομή της ζωής μιας σπαστικής πενήντάχρονης γυναίκας που μέσα από παλιές φωτογραφίες προσπαθεί να δώσει απαντήσεις στα άλυτα γεγονότα της ζωής της. Το εφηβικό «Κίτρινο Φουστάνι» είναι η πορεία ενός κοριτσιού στα δύσκολα μεταπολεμικά και μετεμφυλιακά χρόνια της Ελλάδας. Το «Φεύγω» είναι η ανάγκη μιας νέας σύγχρονης γυναίκας να ορίσει την ζωή της, όπως εκείνη θέλει και όχι όπως θα ήθελαν οι άλλοι.

10) Η συγγραφέας Κώστια Κοντολέων βρίσκει το χρόνο να διαβάσει και για δική της ευχαρίστηση και όχι μόνο για μετάφραση ή έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο της; Εφόσον συμβαίνει αυτό, ποιό είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστρια και γιατί;

Φυσικά και βρίσκω τον χρόνο, η λογοτεχνία είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής μου. Διαβάζουμε ασταμάτητα στο σπίτι μας βιβλία που μας διαμορφώνουν σε καλύτερους ανθρώπους. Μόνο μέσα από τα βιβλία μπορούμε να ταξιδέψουμε σε άλλους κόσμους και άλλους ανθρώπους που είναι ανεκτίμητη εμπειρία και απόλαυση. Διαβάζω όλα τα είδη λογοτεχνίας αλλά απεχθάνομαι τα βιβλία που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κάνουν προπαγάνδα ή έχουν αφόρητο διδακτισμό, χωρίς να μπορούν να τεκμηριώσουν στην πράξη αυτά τα οποία προτείνουν.

11) Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους ομότεχνούς σας, έλληνες ή ξένους, σύγχρονους ή κλασσικούς, στο δικό σας τρόπο γραφής, ύφους ή θεματολογίας;

Αν έπρεπε να τα αναφέρω όλα θα μας έπαιρνε το βράδυ. Φυσικά και έχω δεχτεί επιρροές και από Έλληνες και από ξένους ομότεχνους, σύγχρονους και κλασσικούς, έχω θαυμάσει και ζηλέψει, με τον καλό όρο, πολλά βιβλία στην ζωή μου. Ωστόσο, το βιβλίο που μου άλλαξε εντελώς την κοσμοθεωρία μου ήταν «Η Εντολή» της Διδώς Σωτηρίου. Όταν έκλεισα το βιβλίο ήξερα πως η ζωή μου δεν θα ήταν πια όπως πριν.

12) Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει, το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε, ή ονειρεύεστε να έχετε συγγράψει εσείς;

Νομίζω πως έχω απαντήσει στην προηγούμενη ερώτηση για όλα αυτά.

13) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες και τις τοποθεσίες τις οποίες, τυχόν, περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας; Είναι απαραίτητο κάτι τέτοιο, αλλά και μόνο, για την "διεύρυνση των οριζόντων" του;

Πιστεύω πως κάθε ταξίδι έχει πολλά να μας προσφέρει. Εγώ για παράδειγμα όταν μεταφράζω ένα κείμενο που η υπόθεση του εκτυλίσσεται σε ένα συγκεκριμένο μέρος, εντός ή εκτός Ελλάδας, θέλω να πάω εκεί για να βιώσω ξανά όσα κράτησαν δεμένη μ' αυτό στην διάρκεια της μετάφρασης του. Συνήθως πηγαίνω μετά και ψάχνω να τα βρω, καμιά φορά ψάχνω και για τους ήρωες του, αυτό είναι δύσκολο έως και αδύνατο, αλλά εγώ παρηγοριέμαι επιλέγοντας στην τύχη κάποιους που μου τους θυμίζουν και τους ζωντανεύω με την φαντασία μου.

14) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να "πειραματίζεται" θεματολογικά, ρισκάροντας το υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Είμαι ενάντια στις μανιέρες. Αν αποφασίσουμε να ολισθήσουμε στις εύκολες λύσεις θα μας βαρεθούν οι αναγνώστες μας. Κι άλλωστε ο συγγραφέας οφείλει να "πειραματίζεται" σε διάφορα είδη και να ρισκάρει θεματολογικά και γλωσσικά ανακαλύπτοντας καινούργιους τρόπους έκφρασης.

15) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφείλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "κεντρίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι καθαρά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιό είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Αν δεν κατορθώσουμε να κρατήσουμε το ενδιαφέρον του αναγνώστη "κεντρίζοντας" όπως λέτε την σκέψη τους, θα έχουμε αποτύχει συγγραφικά. Δεν είμαι της άποψης πως με ένα βιβλίο ξεχνιέσαι, ένα βιβλίο πρέπει να σε προβληματίζει, να ταυτίζεσαι με κάποιους από τους ήρωες του, να βρίσκεις λύσεις σε κοινά προβλήματα. Εγώ απευθύνομαι σ' ένα κοινό που σκέφτεται και αναλύει τα πράγματα και όχι ένα κοινό που αποζητά ψευδεπίγραφες λύσεις και καταναλώνει αμάσητα ότι πέσει στα χέρια του.

16) Θεωρείτε πως η σύγχρονη πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για ένα συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας; Ή μήπως το ζητούμενο από τους αναγνώστες είναι ακριβώς η "φυγή" από αυτήν την ζοφερή πραγματικότητα;

Νομίζω πως είναι πολύ δύσκολο να αποτυπωθεί λογοτεχνικά αυτό που βιώνουμε σήμερα. Πρέπει να κατακάτσει μέσα μας, να αφομοιωθεί, και να αποτυπωθεί στις σωστές του διαστάσεις. Δεν θεωρώ την "φυγή" λύση γιατί τα προβλήματα θα υπάρχουν πάντα εκεί, αυτά δεν φεύγουν εύκολα. Ο στρουθοκαμηλισμός δεν είναι το ζητούμενο, αυτό που μπορεί ίσως να μας ανακουφίσει είναι να αισιοδοξούμε για κάτι καλύτερο, για ένα πιο ευοίωνο αύριο. Αλλοίμονο αν αφεθούμε στην κατάθλιψη, θα τους έχουμε αφήσει να σκοτώσουν τα όνειρα μας.

17) Είχατε κάποιους "ενδοιασμούς" όταν αποφασίσατε να δώσετε το πρώτο σας βιβλίο προς έκδοση; Αγωνιούσατε ως προς την αποδοχή που θα τύχαινε από το αναγνωστικό κοινό; Η θεματολογία των περισσότερων βιβλίων σας, πιστεύετε πως παίζει τον δικό της ρόλο στην αποδοχή αυτή;

Ναι, είχα πολλούς "ενδοιασμούς", όντας γυναίκα του Μάνου Κοντολέων φοβόμουν την σύγκριση και ακόμη περισσότερο την απόρριψη, έτσι όταν έδωσα το πρώτο μου χειρόγραφο δεν ήξερε κανείς ποιος ή ποια κρυβόταν από πίσω, όταν έγινε δεκτό μετ' επαίνων και πάλι θέλησα να κρατήσω την ανωνυμία μου και το έβγαλα με ψευδώνυμο, το ίδιο έκανα και με το δεύτερο, στο τρίτο πια ήξερα πως έπρεπε να αποκαλυφτώ και να εκτεθώ στην κρίση των αναγνωστών και των ειδικών. Δεν ξέρω αν είναι η θεματολογία που έχω αυτήν την αποδοχή ή τρόπος που αντιμετωπίζω τον εκάστοτε αναγνώστη μου.

18) Εσείς, με την έως τώρα πείρα σας στον χώρο της συγγραφής και των εκδόσεων, τί θα συμβουλευάτε όλους τους νέους επίδοξους συγγραφείς, που ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και, ιδιαίτερα, εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Να διαβάζουν πολλά βιβλία και να σκίζουν πολλά χειρόγραφα μέχρι να είναι σίγουροι πως αυτό που ονειρεύονται να δουν στις προθήκες των βιβλιοπωλείων αξίζει να έχει πάρει την θέση του εκεί, η συγγραφή θέλει πολλή δουλειά και καθόλου έπαρση.

19) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία στο νέο μυθιστόρημά σας «Μέσα Απ' Τις Ζωές Των Άλλων», και να σας ρωτήσω για τα άμεσα συγγραφικά σας σχέδια. Τί να περιμένουμε από εσάς στο μέλλον;

Κι εγώ σας ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δώσατε και να σας πω πως το βιβλίο μου είναι το νεογέννητο μωρό μου, που μόλις τώρα σαράντισε όπως έλεγαν οι παλιοί. Θέλει ακόμη κανάκεμα και αγάπη και σε καμιά περίπτωση δεν θα ήθελε να τα μοιραστεί με ένα άλλο μωρό που θα έρθει κάποια στιγμή από το μέλλον ακάλεστο ακόμη.

Βιογραφία Κώστιας Κοντολέων:

Η ΚΩΣΤΙΑ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ είναι συγγραφέας και μεταφράστρια. Έχει μεταφράσει περισσότερα από εκατό βιβλία, μεταξύ των οποίων έργα των: Τζόις Κάρολ Όουτς, Φίλιπ Πούλμαν, Τόμας Σάβατς, Ρόαλντ Νταλ, Μάρκος Ζούσακ, Ρόμπερτ Κόρμιερ, Πένελοπ Φιτζέραλντ, Ρ. Κ. Νάραγιαν, Μάγια Αγγέλου, Μέλβιν Μπέρτζες κ.ά. Έχει τιμηθεί με διάφορα βραβεία-ανάμεσά τους ξεχωρίζουν το Κρατικό Βραβείο Μετάφρασης 1992, το Βραβείο Ελληνικής Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας 2003 και η διπλή αναγραφή της στον Τιμητικό Πίνακα της Διεθνούς Οργάνωσης Βιβλίων για τη Νεότητα (IBBY). Έχει γράψει έξι βιβλία, ενώ από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της «Φεύγω» και «Μέσα Απ' Τις Ζωές Των Άλλων».

Περισσότερες πληροφορίες για τη συγγραφέα στο επίσημο προφίλ της στο site των εκδόσεων Ψυχογιός:

<http://www.psichogios.gr/site/Authors/show/637/kwstia-kontolewn>

Βιβλιογραφία Κώστιας Κοντολέων:

«ΜΕΣΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 400

Τιμή: 14,94 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Πριν η ψύχρα του σούρουπου την αναγκάσει να μπει και πάλι μέσα στο διαμέρισμα, μένει για λίγο να χαζέψει ένα τσούρμιο παιδιά που παίζουν στο πεζοδρόμιο από κάτω και με φωνές και γέλια αναστατώνουν τη γειτονιά. Στον ίδιο δρόμο που κάποτε αντηχούσαν οι δικές της φωνές και τα δικά της γέλια. Ασυναίσθητα προσπαθεί να ξεχωρίσει ανάμεσά τους εκείνο το ξανθόμαλλο κοριτσάκι που κάποτε υπήρξε, με τα γδαρμένα γόνατα και τα μονίμως ξεχτένιστα μαλλιά, νομίζει πως το είδε να κρύβεται πίσω από μια γκριζα καγκελόπορτα, να της γνέφει παιχνιδιάρικα και να χάνεται για πάντα, όπως για πάντα έχει χαθεί κι εκείνο το κεφάλαιο της ζωής της, τόσο μακρινό σήμερα μα τόσο κοντινό χθες.

Από τα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα έως τις μέρες μας. Από τη Σαντορίνη σε μια λαϊκή γειτονιά της Αθήνας και μετά σε κάποιο παραθαλάσσιο προάστιο. Τα σημάδια μιας αρρώστιας. Ένας γάμος που δεν πρόλαβε να χρονίσει. Ένας έρωτας που προδόθηκε. Μια παιδική ψυχή που δεν τολμά να μεγαλώσει.

Η Ροδάνθη, η Φωτεινή, η Δέσπω, η Πέτρα... Τέσσερις γυναίκες που χάνουν και κερδίζουν καθώς η ζωή της καθεμιάς εισέρχεται στις ζωές των άλλων. Ένα μυθιστόρημα για τα ασυνήθιστα πάθη καθημερινών ανθρώπων.»

«ΦΕΥΓΩ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 184

Τιμή: 6,10 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Η Ρόζα μια ζωή προσπαθούσε να φεύγει... Πρώτα από τους γονείς της, που ήθελαν να ζήσει σύμφωνα με τις αυστηρές αρχές τους. Στη συνέχεια από τη ζωή της με τον Φλάβιο, τον άντρα που ερωτεύτηκε παθιασμένα και παντρεύτηκε μα που το πνεύμα του και το κορμί του την είχαν κάνει σκλάβο τους. Ακόμα κι όταν η Ρόζα βρίσκει στον σεξουαλικά επαμφοτερίζοντα νεαρό Νικόλα τον άνθρωπο που μαζί του θα μπορούσε να ξεκινήσει κάτι καινούργιο, έρχεται και πάλι αντιμέτωπη με την τάση της για φυγή. Ούτε ο Φλάβιος δείχνει διατεθειμένος να την αφήσει ελεύθερη, αλλά ούτε και ο Νικόλας έχει την ωριμότητα να της προσφέρει ένα ουσιαστικό μέσο απόδρασης. Και η Ρόζα σπαρταρά, ίδια με φυλακισμένο πουλί, αναζητώντας τον δικό της δρόμο. Θα τον βρει όταν αποδεχτεί ποιος τελικά υπήρξε ο άντρας της ζωής της. Και, κυρίως, όταν τολμήσει να ακούσει ως το τέλος εκείνον το θρύλο που μιλά για το πώς ένας μεγάλος έρωτας ολοκληρώνεται όταν γίνεται ένα μεγάλο έργο τέχνης.»

